

контрола уставности закона јер закони тада немају нешто више изнад себе према чему ће да се упоређују и доводе у склад. Без обзира на то што мора да буде чврст, сваки устав је више или мање и еластичан. Еластичност је својство устава да се стално прилагођава стварности земље, чак и без неопходних промена свог текста. Зато и сви чврсти устави поседују и одређен степен еластичности иако је то привидно неспојиво с њиховом чврстином.

Б. НОВИЈЕ ПОДЕЛЕ УСТАВА

Поред ових класичних теорија о врстама устава, постоје још неке друге поделе према различитим критеријумима. Ти критеријуми су разноврсни: формално-правни, политичко-правни, социолошко-правни и др. или се односе на облике државе, њене владавине (уређења и сл.) или на то ко и како доноси устав итд. Гледано с формалног становишта, према формалном критеријуму, облику у коме је устав изражен – једном или више правних документа, разликује се следећа подела:

1. Кодификовани и некодификовани устави

Кодификовани устав би био такав устав који се састоји из јединственог акта у коме су садржане уставне норме, док је некодификован устав онај чије су норме садржане у два или више аката истородног карактера.⁶⁴ Модерни устави су углавном кодификовани и састоје се из једног сређеног, систематизованог текста који најчешће носи назив устава мада се срећу и други називи: основни закон, облик владавине, инструмент владавине и др. Некодификовани, хетерогени устави су реткост и мало је таквих устава који су састављени из више уставних текстова. Код некодификованих устава у погледу карактера њихових прописа су могуће две различите ситуације:

а) Код ове прве, различити прописи су највеће правне снаге, веће од закона и од њих се разликују како по поступку доношења, тако и по ономе ко их доноси. Карактеристичан пример некодификованог устава састављеног из више уставних текстова је Устав Француске III Републике од 1875. Овај устав се састојао из три посебна уставна закона: Закона о организацији Сената од 24. фебруара 1875., Закона о организацији јавних власти од 25. фебруара 1875. и Закона о односима јавних власти од 16. јула 1875. У ову групу устава спадају и уставни текстови у Шведској који су имали уставни ранг и карактер